

Twee Malamutes waartussen het soms 'rommelt'

Gedragstherapie is topsport

Beschreven therapie is uitgevoerd door een gecertificeerde kynologisch gedragstherapeut (KGT), lid van de NVGH (Nederlandse Vereniging van Gedragstherapeuten voor Honden). De KGT heeft hiervoor een meerjarige opleiding gevolgd en moet - om lid te zijn van deze beroepsvereniging - jaarlijks bijscholingen volgen. Therapieën en trainingen zijn altijd gebaseerd op een uitgebreide anamnese aan de hand van een vragenlijst en gesprek(en) met de eigenaar. Geen situatie is hetzelfde en geen hond is hetzelfde. Toegepaste therapie kan dus niet zomaar op andere situaties toegepast worden.

De weg naar succes verloopt niet zonder investering in tijd en inspanning. Voor de eigenaren van Malamutes Ginny en Finn is dat een bekend gegeven. Hun eigenaresse is oud-topsporter, tegenwoordig rolstoelgebonden en ze bezit twee Malamutes waartussen het soms 'rommelt'. Het leek een haast onmogelijke opgave om dit probleem op te lossen, maar dat wás het niet. Dankzij de topsportmentaliteit van de eigenaresse van Ginny en Finn.

Jaren geleden adopteerde het gezin twee Husky-broers van vijf jaar oud en een jaar later kwam Malamute Ginny erbij. Pupje Ginny werd al snel door alle gezinsleden, mensen en honden, op handen gedragen en er was sprake van een stabiele roedel.

Topsport in het kwadraat

Voor de komst van de honden sportte de eigenaresse op hoog niveau. Helaas raakte ze tijdens het sporten ernstig geblesseerd en uiteindelijk is ze, na vele jaren van behandelingen zelfs rolstoelgebonden. De honden zijn voor haar een grote steun geweest in een deze moeilijke periode. Haar doorzettingsvermogen en toewijding leidden er niet alleen toe dat ze op hoog niveau sportte, maar is ook terug te zien in de omgang met de honden. Zelfs in haar rolstoel zorgt ze ervoor dat de honden voldoende beweging krijgen en gaat ze met ze naar het bos. In de omgeving waar het gezin woont, bosrijk en heuvelachtig betekent dat topsport in het kwadraat.

Het allerslechtste idee ooit

Eind 2019 overleden beiden Husky's snel na elkaar. Toen bleek pas hoeveel zekerheid en veiligheid Ginny ontleende aan de aanwezigheid van beide reuen. Na hun overlijden werd Ginny zowel in huis als buitenshuis erg onzeker. Ze reageerde angstig op allerlei, voorheen normale, geluiden. Ze leed zichtbaar, wilde niet meer naar buiten om te wandelen en de wereld buiten eigen huis en tuin werd steeds spannender.

De eigenaren wilden graag dat Ginny zich beter zou voelen en een logische oplossing was de komst van een nieuwe hond. Na een zorgvuldige zoektocht vonden ze een stabiele, sociale Malamute reu, drie jaar oud, die altijd had samengewoond met een oudere teef.

Finn bleek alles te zijn wat er over hem was verteld: een lieve, rustige, speelse goedzak, sociaal naar mens en dier. De kennismaking tussen beide honden verliep zo goed dat besloten werd om Finn mee naar huis te nemen.

Eenmaal thuis dacht Ginny er anders over en vond ze de komst van Finn het allerslechtste idee ooit. Ze tolereerde niet dat Finn in huis kwam en zodra ze hem zag viel ze naar hem uit. Maar aan de andere

Een sterke hond, gefokt om te trekken, in combinatie met een wilskrachtige eigenaresse in een rolstoel...

kant kon ze hem ook niet loslaten. Terwijl Finn buiten lag en Ginny binnen, communiceerden ze met elkaar via hun gehuil. Ze wisselden elkaar af en vulden elkaar aan in melodie en toon.

Alsof ze met topsport bezig waren

De agressie tussen beide honden leidde tot verwondingen en op dat moment besloten de eigenaren om hulp in te roepen. Hun vraag was of het ooit mogelijk zou zijn dat hun honden samen in één huis zouden wonen en elkaar tolereerden. Als dat haalbaar was dan wilden ze daar alles voor doen. Gedragstherapie is soms ook topsport; niet altijd zijn problemen snel of gemakkelijk op te lossen. Vaak moet je een lange adem hebben om het proces van kleine stapjes voorwaarts en consequent zijn, vol te houden. Het is altijd een terechte afweging voor eigenaren of het plan van de gedragstherapeut voor hun uitvoerbaar is. In dit geval was er geen twijfel: alsof ze met topsport bezig waren, werd met dezelfde inzet en vastberadenheid de informatie opgepakt en de oefeningen uitgevoerd.

Steun bij Finn

Uit gesprekken met de eigenaren kwamen diverse zaken naar voren die meespeelden bij het probleem. De belangrijkste punten hiervan waren een juiste interpretatie van het gedrag en de signalen van de honden, en hoe hierop te reageren. Daarnaast was er de onzekerheid van Ginny, en de posities van de honden ten opzichte van de eigenaren en ten opzichte van elkaar.

Om de onzekerheid van Ginny te verminderen probeerden de eigenaren haar aan van alles te laten wennen. Ook beschermden ze hun hond als het te spannend werd en schermde ze haar af. Het effect daarvan is kortstondig en lost op de langere termijn helaas niets op. Door de eigenaren inzicht te geven in het gedrag van Ginny en de juiste handvatten hoe ze haar kunnen begeleiden, veranderde haar gedrag.

Terwijl Finn buiten lag en Ginny binnen, communiceerden ze met elkaar via hun gehuil.

In plaats van mee te gaan in haar gedrag zijn ze nu gericht op het veranderen van Ginny's emotie. Wanneer nodig ondersteunen ze haar of begrenzen ze haar ongewenste gedrag. Ginny was buiten onzeker, maar accepteerde de aanwezigheid van Finn wel. Daar hebben we bewust gebruik van gemaakt in de therapie. Met Finn in haar buurt kon Ginny spannende situaties en omgevingen gemakkelijker het hoofd bieden, ze zocht dan steun bij Finn. Hierdoor verbeterde hun onderlinge relatie.

Met Finn in haar buurt kon Ginny **spannende situaties** en omgevingen gemakkelijker het **hoofd bieden**, ze zocht dan steun bij Finn. Hierdoor verbeterde ook hun **onderlinge relatie**.

Eerst in de tuin, dan in de woonkamer

Het feit dat Ginny steun zocht bij Finn was een mooie basis, vervolgens kon de tolerantie voor elkaar verder worden uitgebouwd. Dit gebeurde in eerste instantie in de tuin. Met beide honden werden beurtelings spelletjes en oefeningen gedaan. In een volgende fase gebeurde dit in elkaars nabijheid, om ook in hogere opwindingsniveaus met elkaar te kunnen omgaan. De spelletjes en oefeningen brachten bij iedereen meer ontspanning.

Voor de veiligheid van allemaal, vooral omdat de eigenaresse rolstoelgebonden is, waren de honden in de woonkamer van elkaar gescheiden. Ondanks deze afscheiding hadden ze veel bewegingsruimte en konden ze aan elkaar wennen. Ginny moest leren dat zij haar plekje bij haar eigenaren en in huis niet hoefde te verdedigen tegen Finn.

De basiscommando's zijn aangeleerd en in aanwezigheid van de andere hond getraind, zoals ook in de tuin werd gedaan. Eerst op grote afstand en naarmate de honden meer ontspannen mochten ze steeds dichterbij elkaar. De eigenaren bleken gemotiveerd om de honden nieuwe oefeningen aan te leren en staken hier veel tijd en energie in. Zo leerden ze sneller signalen te herkennen, grepen ze eerder in en gaven daarmee meer duidelijkheid aan de honden. Er is nu rust en balans in huis.

Doorzettingsvermogen: een onmisbare eigenschap

Mijn adviezen als gedragstherapeut zijn pas succesvol als de eigenaar er hetzelfde over denkt. Zo niet, gaat het nooit lukken. Doorzettingsvermogen is voor een topsporter een onmisbare karaktereigenschap. De eigenaresse was dan ook onwrikbaar in haar wens om zelf met de honden op pad te kunnen naar het bos, ondanks mijn bedenkingen daarover. Een sterke hond, gefokt om te trekken en een wilskrachtige eigenaresse in een rolstoel...

Uiteindelijk heb ik mijn idee daarover laten varen en is er na veel uitproberen een veilig compromis ontstaan. Eigenaresse wilde de honden kunnen uitlaten zonder een hulpmiddel als een gentle leader, maar dit bleek bij Ginny niet haalbaar. Zij kan onverwacht reageren waardoor eigenaresse met hond en al in een greppel kan belanden. Het compromis is geworden dat ze alleen Finn kan uitlaten.

Op zijn 'Malamutes'

Ondanks inzichten, trainen en oefenen is gedrag veranderen een proces waar je geen tijdsperiode aan kunt hangen. Ook al lijken problemen op elkaar; de verschillende aspecten zoals in dit geval de grootte en kracht van de honden, de fysieke beperkingen van de eigenaresse, de wens om zelf de honden uit te laten én de woonomgeving, zorgen ervoor dat voor ieder probleem een eigen oplossing gezocht moest worden. In deze situatie hebben creatief denken en doorzettingsvermogen een mooi resultaat opgeleverd.

Inmiddels zijn de honden los in huis, zoeken ze elkaars aanwezigheid op en spelen ze op zijn Malamutes (oftewel met veel lawaai) met elkaar. Als het spannend wordt door vreemde geluiden of op onbekende plaatsen, zoekt Ginny steun bij Finn en blijft ze ontspannen en bereikbaar. ■

OVER DE NVGH

De Nederlandse Vereniging van Gedragstherapeuten voor Honden (NVGH) is sinds 1997 de beroepsvereniging die belangen behartigt van haar (op hbo-niveau) afgestudeerde leden. Kijk voor meer informatie op www.nvgh.nl

